

Ren K. Powell

Pogled s otoka

To što sam ja ruska lutka
sada – to ne znači ništa:
Zemlja u zemlji,
srce jednog Navahoa.

Svete slike
oker žutilo,
moja suknja
obrubljena lišajem.

Oči kao svjetionici,
ta dvoznačna svjetla:
nešto je izgubljeno
pri prijelazu preko vrijeska:

opora ljepota
vrata jedne starice,
zrelog muškarca radost –
kratka, u ponavljanju.

Nešto se izgubilo
u vezi s jutarnjim skušama
dok se praćakaju *Aleluja*
Aleluja

pred mojim tabanima.
Putovati na hrbatima
riba slijedeći brodove
na putu za Englesku –

Samo pričekati,
kao srčika pojantarena hrasta
poganski usjajena
po volji ribara ...

Mrtvačka ponjava usidjelice

Skrojila je sama za sebe
halju
od probušenih školjki
nanizanih na bijeli konac.

Skinula je kopču s niske
bisera svoje prabake
i složila četiri stotine šezdeset i osam
sivih mjesečjih krajolika
da umjesto njih vise.

U podstavu od bršljana,
ispletenu tako da odvaja suhe ljuštore
od njenih golih ključnihih kostiju,
upletene su divlje orhideje
kako bi ukrasile prslučić.

Krinolina je sastavljena od suhih smotuljaka
trubičastog korova, ubranog u jeku ljeta –
osam puta u tijeku njene mladosti,
i još dvadeset i sedam puta
poslije.

Opšila je porub zelenikom.
Linija zimzelena.

Za kraj je ostavila
vezivanje čvora.

Prekinuvši konac zubima,
zataknuvši iglu u jastučić,
ostavila je za sobom otvorena vrata
kokošinjca.

Nimfa

Te jeseni je spavala među borovnicama
i u zapletenom vrijetu. Probudila se kad su joj udovi
ojačali dovoljno da se otpor može probiti iz njene postelje –
dok su grančice pucale probadajući joj poglede.
Puno godina poslije on će se ispričavati -
tješeci se svojom verzijom događaja: kako je ona
prišla njemu, gola, puna pitanja,
obavijena zelenim mirisom znatiželje.

Nedjeljno popodne

Poslije ručka, Erik i ja
U rublju dugih nogavica, sa šalovima – u odjeći
za skijaške vikende, a ne za male šetnje
oko jezera.

Krenuli smo preko pašnjaka,
pustili psa s uzice da se malo igramo lovice.
A onda nizbrdo, kroz šumarak,
gdje bi se svako toliko poskliznuli na zaleđene procjepe kamena.

Već smo se i uznojili dok smo došli do jezera
I pas je bio preumoran za lov na patke.
Eirik baca kamenje kroz ledenu koru –
oko kojeg se šire polukrugovi

preskakuje led preko leda – kao obluci
odjeci u vrtnji:
vaoovaaoo, vaaovaaoo

provaljuju ohlađeni vulkani
zrak je zarobljen pod površinom
krugovi bijelog

Krhotine stakla poskakuju na timpanima

Zamrznuto jezero pjeva i četiri je sata popslije podne.
Poskliznuto sunce zapljuskuje ružičastim planinski snijeg.

Silovanje

Homolateralni pokreti:
povlače se preko stijena,
dnom kliskim od morskih algi,
tijelo – izgleda začuđujuće ljudski
dok svojim pritišće ud
nekog drugog

A gušter se
uklapa tako prokleta dobro
u svoje okružje
treba više od jednog šapta
uspaničenog krila
da bi se privuklo pozornost

S engleskog prevela Sibila Petlevski